

Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΚΕΛ

Του Δημήτρη Η. Ταλιαδώρου -
Γραμματέα της Σχολής
Καταρτισμού Στελεχών του ΔΗΣΥ

Στις 19 Νοεμβρίου ο Κυπριακός Ελληνισμός θα τιμήσει και φέτος ένα από τα πιο επίλεκτα παιδιά του. Το Σταυραετό του Πενταδάκτυλου, που το ηρωικό του τέλος, το φθινοπωρινό εκείνο μεσημέρι του 1958, δεν ήταν τίποτα άλλο από το επιστέγασμα μιας λαμπρής αγωνιστικής παρουσίας. Ο θάνατος του, στο κρησφύγετο του Δικόμου, ήταν η φυσική απόληξη ενός ιδεολόγου, οραματιστή και αγωνιστή, που μπήκε στο καμίνι των εθνικών αγώνων από τα μαθητικά θρανία.

Ο Κυριάκος Μάτσης, χωρίς υπερβολή, υπήρξε η πιο συγκροτημένη προσωπικότητα μιας λαμπρής στρατιάς παλικαριών της ΕΟΚΑ. Αγωνιστής κατά κάθε τυραννίας κατά κάθε ολοκληρωτισμού. Ο ήρωας αντιλήφθηκε πολύ γρήγορα το ρόλο που ανέλαβε να επιτελέσει το ΑΚΕΛ μέσα στην τυρανούμενη από τους Άγγλους αποικιοκράτες κυπριακή κοινωνία. Το ΑΚΕΛ ιδρύθηκε το 1941 και νιώθοντας το βάρος της αρνητικής κληρονομιάς του ΚΚΚ νόθευσε-συγκάλυψε και το όνομά του και το έμβλημά του.

Ο μόλις δεκαοκτώ χρονών Κυριάκος Μάτσης σ' επιστολή του από το χωριό του, το Παλαιχώρι, το Σεπτέμβριο του 1944 στην εφημερίδα «*Νέα Πολιτική Επιθεώρησης*» έγραφε για την τακτική της ακελικής ηγεσίας:

«Βαρύ το καθήκον, το Εθνικό Κοινωνικό μας καθήκον, με κάλεσε σε νέους αγώνες. Αγώνες ενάντια στην αμάθεια των χωρικών μας, αγώνες ενάντια στην τύφλα που τόσο πλατεία δέρνει τα εργατικά στρώματα της ιστορικής μας μεγαλονήσου. Το δελεαστικό του ακροβατικού Διεθνισμού πρόσβαλε δυστυχώς σε μεγάλο βαθμό την Νεολαία μας. Τα ύπουλα του παρδαλού Ακελικού πρακτορείου σχέδια βρίσκουν στην ύπαιθρον, ανάμεσα στην Νεολαία μας, τα πιο αγνά θύματα. Γιατί, μια είν' η αλήθεια τουλάχιστον για τους εδώ Ακελικούς. Είναι από τους πιο αγνούς ιδεολόγους, δεν έχουν ιδέα από τα σατανικά σχέδια του αρχιδιεθνιστή Σέρβα και γίνονται άθελα τους οι τιμότεροι συναγωνιστές του. Μίλησα με πολλούς ιδιαίτερος, μπήκα στο σωματείο τους, μελέτησα προσεκτικά το ζήτημα και πάντα στην ίδια γνώμη κατέληξα. Γιωτό καθήκον μας ιερό είναι να εργασθούμε σκληρά κι' ακούραστα για το ξύπνημα της τιμημένης μας Νεολαίας που παρασυρμένη ευρίσκεται στο πλευρό του ΑΚΕΛ [...] Εμείς ως μαθητές βρισκόμαστε σε πραγματικό συναγερμό, ενάντια όχι των παραστρατημένων μας εργατών, μα των υπούλων αρχηγών τους».

Ο μαχητής, με στέρεους εθνικούς και κοινωνικούς προσανατολισμούς, συνειδητοποιεί τον κομμουνιστικό κίνδυνο που απειλεί την νεολαία μας. Διαλεκτικός αγωνίζεται με την πειθώ να αφυπνίσει την παρασυρμένη νεολαία μας, της οποίας την αμάθεια και την αγνότητα εκμεταλλεύεται το ΑΚΕΛ.

Είναι εκπληκτικό ότι ο νεαρός Κυριάκος αντιλαμβάνεται πλήρως τα πραγματικά σχέδια του ΑΚΕΛ και σε άρθρο του, τον Ιανουάριο του 1946 στην ίδια εφημερίδα, με τίτλο «*Ο σοσιαλισμός στην Κύπρο αντιμετώπος με τον συντηρητισμό και τον κομμουνισμό*» σημείωνε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Το ΑΚΕΛ βρήκε την πιο κατάλληλη στιγμή για να ιδρυθεί και να

διαδώσει τες πραγματικές του αρχές, που είναι απάρνηση κάθε τι του ηθικού και του πνευματικού. Καταπάτησε λοιπόν Πατρίδα και Θρησκεία, ξέσχισε την εθνική μας σημαία, παραπλάνησε και δηλητηρίασε τον εθνικόφρονα λαό μας και ζήτησε να τον οδηγήσει σε μονοπάτια που οδηγούν σε ξένες Πατρίδες[...] Είναι γεγονός ότι θα είμασταν απόλυτα σύμφωνοι με το ΑΚΕΛ αν αυτό δεν απαρνιότανε την ιδέα της Πατρίδας κι αν απέβλεπε σε ειρηνικότερα μέσα για την επιβολή του Σοσιαλισμού. Αλλά οι αρχηγοί δεν ήθελαν τον Σοσιαλισμό, ποθούσαν τον Κομμουνισμό και τον Διεθνισμό. Πάνε και οι αρχές της ελευθερίας και όλα. Πάνω από κάθε τι η δικτατορία του Κόμματος! Έτσι ο Κομμουνισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρά η χειρότερη δικτατορική σκλαβιά από όσες είδε ποτέ ο κόσμος. Καταργεί την ατομική πρωτοβουλία που έχει σαν άμεσο αποτέλεσμα την κατάργηση της ίδιας της ελευθερίας και την μετατροπή του ανθρώπου σε ένα ρομπότ έτοιμο να εκτελεί τες εκ των άνω διαταγές».

Το προφητικό αυτό κείμενο είμαστε βέβαιοι ότι θα το προσυπέγραφαν, μετά από σαράντα ολόκληρα χρόνια, εκατομμύρια άνθρωποι που είχαν την ατυχία να νιώσουν στο πετσί τους, που είδαν στην πράξη το τι εστί κομμουνισμός. Μας εκπλήσσει η βαθιά και μεστή κατάρτιση του ήρωα. Ο εικοσάχρονος Κυριάκος, το 1946, αντελήφθηκε όλους εκείνους τους παράγοντες που θα συντελούσαν μετά από πενήντα ολόκληρα χρόνια στην κατάρρευση των δικτατορικών καθεστώτων του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Σ' ένα άλλο άρθρο του γράφει για το κομμουνισμό:

«Προσοχή από το Κομμουνιστικό όπιο. Είναι ωραία τα όνειρα και υπέροχοι οι ονειρευτοί παράδεισοι που πλάθονται στο μυαλό κάτω από την επίδραση του. Μα μη ξεχνάτε ποτέ πως είναι όπιο. Και σαν τέτοιο μαραίνει το κορμί και κατεβάζει χαμηλά τον άνθρωπο κάνοντας τον έτσι εύκολο έρμαιο στα χέρια του» (βλ. «Ακρόπολις», Μάρτιος 1946).

Ο Μάτσης δεν είναι μόνο ο οραματιστής, δεν είναι μόνο ο αγωνιστής της πέννας και της θεωρίας είναι και ο μαχητής της δράσης. Της δράσης που φθάνει τα όρια της αυτοθυσίας. Φοιτητής ο Κυριάκος στη Θεσσαλονίκη την περίοδο 1946-1949 θα δει από κοντά και θα ζήσει από πρώτο χέρι την προσπάθεια των κομμουνιστών του ΚΚΕ να μετατρέψουν την Ελλάδα σε «Λαϊκή Δημοκρατία». Θα νιώσει το χέρι των ελλαδιτών κομμουνιστών, που θέλησαν να ακρωτηριάσουν την ελληνική Μακεδονία. Θα στρατευτεί στον αγώνα της υπεράσπισης του δημοκρατικού καθεστώτος, μα πάνω απ' όλα θα αγωνιστεί για να γίνουν ανέφικτα τα σχέδια εκείνων που θέλησαν να ακρωτηριάσουν τη χώρα του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου. Γράφει ο Κυριάκος το 1947 στο Ημερολόγιο του:

«Η Πατρίδα μας κάτω από την ανταρτική δράση των Κομμουνιστών, με ματωμένο το μέτωπο αγωνίζεται για να διασώσει την Μακεδονία από τα χέρια των Βουλγάρων που νομίζουν ότι είναι δυνατόν να πάρουν την Θεσσαλονίκη. ΤΟΤΕ ΜΟΝΟΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΑΥΤΟ ΟΤΑΝ ΠΤΩΜΑΤΑ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΜΑΣ ΤΑ ΠΑΤΗΣΟΥΝ».

Μα και η Κύπρος γνώρισε τις ανθεθνικές προκλήσεις της ακελικής ηγεσίας: ελληνικές σημαίες σχίζονται, ο ελληνικός θυρεός έξω από το Ελληνικό Προξενείο καταστρέφεται κ.ά. Ο Κυριάκος γράφει για «ελληνόφωνους ξένους πράχτορες». Τον Ιουλίου του 1944 ο Μάτσης βλέποντας την όλη ανθελληνική προπαγάνδα της ακελικής ηγεσίας θα στείλει προς αυτή, από τις στήλες της «Νέας

Πολιτικής Επιθεώρησης», ένα ξεκάθαρο μήνυμα:

«Ο Ακελικός χαμαιλέον πρέπει να καταλάβει πως ο Παρθενώνας μας συγκινεί περισσότερο απ' το σφυροδρέπανο».

Αυτός ήταν ο Κυριάκος Μάτσης: ελληνολάτρης, κοινωνικός αναμορφωτής, με το πάθος της κοινωνικής δικαιοσύνης, αντίθετος σε κάθε αυταρχικό καθεστώς (αποικιοκρατικό ή κομμουνιστικό). Ήταν ένας οραματιστής της θεωρίας μα και της πράξης. Αγωνιστής της πένα μα και του όπλου. Κάπως έτσι ήταν όλοι οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ. Από το ίδιο προζύμι ήταν φτιαγμένοι και οι ήρωες της αγχόνης και τα παλικάρια των ολοκαυτωμάτων.

Ας αντιληφθεί επιτέλους αυτό το μήνυμα η ακελική ηγεσία....

13.11.1997

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΑΡΧΕΙΟ ΜΑΤΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ